

عنوان مقاله:

بررسی ماتریس های مفهومی معماری بیوفیلیک در ارتقاء کیفیت طراحی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری پایدار ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

سام عطاری جبارزاده - کارشناسی ارشد گروه معماری، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

اتصال محکم زندگی انسان و طبیعت به عنوان عنصر ذاتی و فطری، این تصور بشر برای فرار از تحت سلطه بودن سیستمهای حیات به وسیله پیشرفت بشریت و فن آوری های نوین به شکلی که توانایی تغییر و انتقال بنیادین جهان طبیعت را داشته باشد را زیر سوال برده است و به تبع این توهم نابخردانه معماری ای را ایجاد کرده که تراکم شدید ساختمان ها و فروپاشیدن محیط طبیعی اطراف و جدایی مردم از اکوسیستم و فرآیندهای طبیعی را به دنبال داشته است. در دنیای کنونی افزایش بی رویه جمعیت شهرها از یک سو و توسعه بی ضابطه از سوی دیگر و هم چنین صنعتی شدن بدون توجه به آسایش و سلامت افراد، نیازهای وی، جوامع بشری را در معرض بحران قرار داده است. لذا چالش اصلی جوامع انسانی، معماری و شهرسازی در حال حاضر و در آینده نزدیک، ارائه روش هایی برای طراحی فضاهای شهری جدید جهت زندگی سالم و پیشگیری از مشکلات جسمی و روحی است، که جایگزین طراحی های تک بعدی که صرفاً جنبه کمی، اقتصادی و بیکیفیمی اغلب فضاهای معماری به جهت جدا شدن از زمین و استقرار در ارتفاع، و مشکل کم بون زمین در شهرهای بزرگاست توجه می گردید شده است. لذا هدف از ساختن فقط تولید نیست بلکه کاربری آن مدنظر است؛ و کیفیت نقش مهمی را در کسب رضایت کاربران دارد. باور بنیادین این پژوهش بر آن است که بشر به عنوان یک گونه زیستی، همواره پیوندی فیزیکی و فطری بین انسان ها و دیگر سیستم های حیات را برای خود قائل است، با تشخیص نیاز فطری انسان برای برقراری ارتباط با طبیعت به سبک ارگانیک برای خلق محیط هایی که تامین کننده کیفیت زندگی و معماری باشد است. در پژوهش حاضر با روش توصیفی- تحلیلی و استفاده از منابع کتابخانه ای و اسنادی به شناسایی فاکتورهای سازنده معماری بیوفیلیک پرداخته شده و نهایتاً راهکارهایی جهت ارتقاء کیفیت فضاهای معماری ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

انسان، طبیعت، معماری بیوفیلیک، برنامه ریزی و طراحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1125308>

